En la immensitat de l'orgull

Heroica nit sense títol de l'Spar Citylift Girona, que perdia 36-13, va empatar i va tenir un triple per avançar-se
Fos, els errors al final van impedir el premi gros

De campió només en passa un a la història i sempre és merescut. Aquest és el Perfumerías Avenida. Però el que va fer l'Spar Citylift Girona ahir, tot i perdre el títol, és encara més difícil que haver guanyat la lliga a Salamanca. Igualar el resultat (55-55 i 57-57) després d'haver anat perdent per 23 (36-13, 14') fa plorar d'emoció. I amb 58-57 i un minut per jugar-se, Jordana va tenir un triple per avançar-se que va fer la corbata, amb Würzburg entrant en pànic.

De grans nits de bàsquet amb derrota se n'han vist aquest any a Fontajau (Iekaterinburg, Nadejda), però cap de tan memorable com la d'ahir. Les derrotes difícilment es poden presentar com a aval de res. La d'ahir és una excepció. Salamanca respira i Girona plora d'orgull.

EscombradesL'Avenida va fer fora de la pista l'Uni en el primer quart. Quatre bàsquets en joc de les gironines, i molt pocs tirs alliberats. 4/9 de 2, 0/4 de 3 i 0/2 tirs lliures. Les locals, 9/13 de 2, 1/7 de 3 i 3/4 tirs lliures. La defensa local va col·lapsar l'atac gironí, on es va buscar (i trobar) primer Coulibaly. Però Ortega havia previst com ofegar-la i les tiradores de l'Uni no van ajudar a obrir el camp amb els seus errors. Faltava espurna. Per postres, a l'Avenida, l'equip que pressiona a tota la pista i posa les mans a tot arreu, li xiulaven dues faltes en el quart. En deu minuts Ortega havia utilitzat nou jugadores i l'Uni, sis. El 24-8, amb 10 punts de Ndour de sota l'anella i culminat amb el triple de rigor de Leo Rodríguez de la cantonada, feia mal. I la defensa zonal de les gironines aquest cop no n'havia fet.

I quan a Coulibaly li van xiular la segona falta (en atac), amb Marginean anant per terra amb facilitat, Xavi Fernández va explotar: “Així no es pot jugar!”, va escridassar els àrbitres. La final semblava perduda però el primer triple de l'Uni (Kuktiene) i un contraatac de Givens en segona opció (26-13) van encendre l'alarma local. Ortega va demanar un temps mort i el seu equip en va sortir amb un 10-0 demolidor (36-13).

Xavi Fernández no sabia com posar-s'hi. Li cosien la zona per dins, per fora, per sota. Alguna alternativa? Sí, però quina? Individual? Va aparèixer en l'últim quart. Abans, un suïcidi. La mixta? Ja coneguda, també es va fer uns minuts. Tampoc sabia què fer amb l'arbitratge. Acusant Marginean de fer flopping en un contacte amb Coulibaly va estar a punt de rebre una tècnica.Una mica d'airePerò, fos per això (de fet, de les 2 faltes locals en el primer quart es va passar a 7 en el segon) o per una altra raó, l'Uni es va centrar. Com a mínim va negar el joc interior al rival –Ortega anava donant minuts en la segona unitat– i, en aquesta fase, el triple local va desaparèixer. Givens va anotar cinc punts seguits (36-24) però en les cares es començava a veure l'esforç. Spanou demanava el canvi i l'Uni ja no arribava als tirs oberts. L'Avenida els fallava, però dels 15 rebots en l'anella gironina durant el segon quart, sis se'ls van quedar les locals. Entre això i les 10 pèrdues de l'Spar, no és estrany que les locals haguessin llançat 15 tirs de camp més. Només en van obtenir 14 punts de marge (38-24).IncreïbleTornant del vestidor, l'Spar va optar per anar cap a dins buscant el contacte amb més criteri i valentia. A vegades amb errors, però sovint obtenint alguna falta que va posar l'Avenida en bonus a falta de 4:37 (42-33). L'atac castellà patia molt amb Coulibaly a sota, a qui Xavi Fernández va aguantar en pista amb quatre faltes fins que un triple de Knezevic va culminar un 4-12 i va obligar Ortega a parar el partit (42-36). Amb Kobryn i Ndour a sota, l'Avenida va aprofitar la superioritat sobre Spanou i Kuktiene (46-36) i al triple en transició de

Jordana (46-40) hi responia Marginean (49-40).

L'esforç es paga. I segur que va ser així. Però Ortega esgotava els temps morts, Würzburg tremolava de por a mesura que la defensa de l'Uni empetitia l'atac local, al qual li cremava la pilota a les mans. Pur pànic al costat local i fe absoluta en les gironines. Però, primer, el triple fallat per Jordana i, encara amb 58-57, dos tirs lliures fallats per Givens amb el sonòmetre rebentat van valer la lliga. Per a la història queda el campió, però l'orgull de l'Uni és molt autèntic.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 24-04-2016 Pàgina 22

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/esports/article/53-basquet/961173-en-la-immensitat-de-lorgull.html